

POTRZEBA CZYNNEGO PROWADZENIA EWIDENCJI GRUNTÓW I BUDYNKÓW

Tomasz Noszczyk, Józef Hernik
Uniwersytet Rolniczy im. Hugona Kollątaja w Krakowie

THE NECESSITY TO KEEP LAND AND PROPERTY REGISTERS IN AN ACTIVE MANNER

Streszczenie

Ewidencja gruntów i budynków (EGiB) nazywana też przez ustawodawcę katastrzem nieruchomości powinna funkcjonować w zgodzie z aktualnymi przepisami prawa spełniając jednocześnie społeczne oczekiwania i zapewniając powszechny dostęp do danych ewidencyjnych przez użytkowników, którzy z nich korzystają. Niewątpliwym wpływem na wiarygodność i użyteczność danych znajdujących się w tym państwowym rejestrze ma sposób jego prowadzenia, który co do zasady może być czynny bądź bierny. W przypadku czynnego prowadzenia EGiB i jego nieustannej aktualizacji informacje w nim zawarte będą miały wysoką wartość użytkową. Biernie prowadzenie EGiB powoduje z kolei nieodwracalną nieaktualność danych ewidencyjnych i brak ich wiarygodności. Głównym celem artykułu jest ocena jakości danych zgromadzonych w ewidencji gruntów i budynków oraz wskazanie, iż czynne prowadzenie tego rejestru odgrywa niezmiernie ważną rolę z punktu widzenia późniejszego użytkownika i odbiorcy danych ewidencyjnych. Na potrzeby analiz zaprezentowano dane z obszaru gminy

Michałowice, woj. małopolskie. W pracy zaproponowano i przedstawiono także sposób, który może poprawić aktualność tego publicznego rejestru.

Słowa kluczowe: kataster nieruchomości, system katastralny, dane ewidencyjne, jakość danych, gospodarowanie nieruchomościami

Abstract

The Land and Property Register (LPR) also called the Cadastre by the legislator should function in accordance with regulations in force, meet expectations of the public and provide universal access to Register data for its users. Beyond any doubt, credibility and usefulness of data in this public register are affected by the manner it is kept, which generally includes active and passive approach. If the LPR is kept in an active manner and constantly up to date, its data is very useful. Passive methods of keeping the LPR render record data irreversibly out of date and unreliable. The principal purpose of the paper is to assess the quality of data of a Land and Property Register and indicate that active keeping of the register is vital from the point of view of a prospective user and recipient of its data. The analysis involved data for the Michałowice commune, Małopolskie Voivodeship. Moreover, the paper suggests and presents a method that may improve validity of this public register.

Keywords: *real estate cadastre, cadastral system, register data, data quality, land management*

WPROWADZENIE

Ewidencja gruntów i budynków (EGiB) w myśl zapisów dyrektywy INSPIRE służy zaspokajaniu potrzeb społeczeństwa i stanowi element systemu informacji przestrzennej (Zwirowicz 2010b). Może być to zrealizowane jedynie w przypadku wysokiej jakości i aktualności danych zawartych w tym państwowym rejestrze, zarówno na etapie tworzenia, jak i późniejszej ich eksploatacji. Wiarygodność i aktualność danych na temat nieruchomości pozwala z kolei na zapewnienie poczucia bezpieczeństwa obywateli i ochronę praw ich własności (Bandeira i in. 2010).

Zauważyć należy, iż mimo tego, że system i koncepcja rejestracji nieruchomości w wielu krajach jest inna, to od dawna jej główna funkcja – zapis prawa własności i gwarancja pewności w obrocie prawnym – jest niemal wszędzie jednakowa (Çağdaş i Stubkjær 2009; Felcenloben 2015).

Aktualny stan katastru w Polsce przedstawiało wielu badaczy (Buśko i Meusz 2014; Bydłosz 2012) wskazując przy tym szereg problemów (Wolny 2005; Zwirowicz 2010b) i możliwości wdrożenia katastru 3D (Siejka i in. 2014) m.in. na podstawie doświadczeń europejskich (Paulsson 2013). W literaturze przedmiotu spotkać można pogląd, iż efektywność EGiB jest funkcją skuteczności i ekonomiczności, jak również zaproponowaną metodę oceny sprawności jej funkcjonowania (Zwirowicz 2010a). Niektórzy autorzy proponowali także różne modele katastru nieruchomości w Polsce (Bydłosz 2015; Mika 2010).

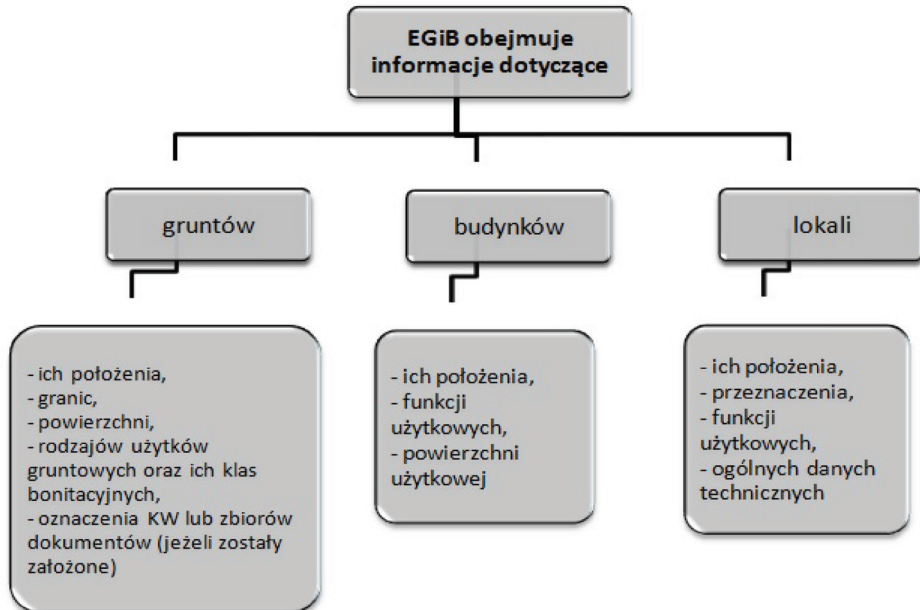
Niemniej jednak problematyka odnosząca się do oceny jakości danych ewidencyjnych jest źródłem zainteresowań naukowych od niedawna. Dotychczas podejmowane były badania dotyczące wskazania przyczyn i ustalenia wskaźników do oceny jakości danych katastralnych na poziomie lokalnym (Felcenloben 2011; Zwirowicz 2010b), jak i regionalnym (Felcenloben 2015). W tym kontekście warto zwrócić uwagę na badania D. Felcenlobena (2015), który na podstawie analiz wykonanych na obszarze 30 powiatów województwa dolnośląskiego definiuje ogólny algorytm umożliwiający monitorowanie i ocenę jakości danych ewidencyjnych i funkcjonowania katastru nieruchomości.

Celem niniejszego artykułu jest wskazanie potrzeby czynnego prowadzenia ewidencji gruntów i budynków – państwowego rejestru prowadzonego na szczeblu powiatu oraz ocena jakości i wiarygodności danych ewidencyjnych w niej zgromadzonych. Autorzy wskazują także, iż modernizacja ewidencji może poprawić aktualność EGiB i przyczynić się do podniesienia jej jakości. Wskazują tutaj jako przykład gminę Michałowice, która w 2012 roku z pozytywnym skutkiem zdołała przeprowadzić modernizację ewidencji.

EWIDENCJA GRUNTÓW I BUDYNKÓW CZY KATASTER NIERUCHOMOŚCI?

Uformowany przez procesy historyczne termin kataster pochodzi od łacińskiego *capitulum*, oznaczającego rejestr podatku pogłównego, utworzonego z kolei od greckiego słowa *katastikhon*, który oznaczał listę rejestru (Instytut... 2015). Obowiązujący w Polsce do 1955 r. dekret o katastrze gruntowym i budynkowym definiował kataster jako oparty na mapie spis i opis gruntów i budynków, mogących być oddzielnym przedmiotem własności (Dekret 1947). W 1955 r. na mocy dekretu z dnia 2 lutego 1955 r. (Dekret 1955) uchylono obowiązujący akt z 1947 r. i wprowadzono pojęcie ewidencji gruntów i budynków (EGiB), która funkcjonuje do dnia dzisiejszego. Warto zauważyć, iż w tym akcie prawnym nie zawarto definicji EGiB. Dopiero w okresie poprzedzającym lata 90. XX wieku podjęto się zdefiniowania tego pojęcia (Balcer 2001). W obecnie obowiązującym kształcie EGiB jest systemem informacyjnym zapewniającym gromadzenie, aktualizację i udostępnianie w sposób jednolity dla obszaru całego kraju,

informacji o gruntach, budynkach i lokalach, ich właścicielach oraz innych podmiotach, które nimi władają lub gospodarują (Ustawa 1989).

Źródło: opracowanie własne na podstawie ustawy Pgik
Source: Own work based on the Geodesic and Cartographic Law

Rysunek 1. Zakres informacji zawartych w ewidencji gruntów i budynków
Figure 1. Scope of data in a Land and Property Register

Na mocy ustawy Prawo geodezyjne i kartograficzne (Pgik) kataster nieruchomości jest w Polsce utożsamiany z EGiB. Podkreślić należy, iż ustawodawca posługuje się tymi terminami zamiennie, wskazując przy tym w art. 53a Pgik, iż przez pojęcie katastru (do czasu przekształcenia EGiB w kataster) rozumie się właśnie ewidencję.

Instytucja katastru ma odzwierciedlać stan prawny nieruchomości oraz powinna zapewnić porządek prawny gruntów, tak aby możliwe było jednoznaczne określenie zakresu praw przysługujących w stosunku do danej nieruchomości. Dane ujawnione w EGiB stanowią natomiast podstawę oznaczania nieruchomości w księgach wieczystych (Ciak i Wąsewicz 2014). Kataster nieruchomości postrzegany jest także jako instytucja dająca obywatelom poczucie bezpieczeństwa, wynikające z faktu przysługujących im wpisów ujawnionych w rejestrze, jak również możliwość dochodzenia ewentualnych roszczeń (Buśko i Meusz 2014).

Postęp informatyczny, który dokonał się w XX w. doprowadził do sytuacji, w której zasoby informacji są w coraz większym stopniu gromadzone i udostępniane w systemach informatycznych (Siejka i Ślusarski 2013). Ten swoisty przełom spowodował również potrzebę przeprowadzenia szeregu zmian zmierzających do poprawy administrowania i udostępniania danych ewidencyjnych (Buśko i Przewięźlikowska 2013). Warto wskazać, iż zmiany te powinny być dokonywane w sposób ciągły. Dzięki temu EGiB prowadzona jest w formie bazy danych będącej podstawą innych dziedzin życia.

ORGAN PROWADZĄCY I ODPOWIEDZIALNY ZA EWIDENCJĘ GRUNTÓW I BUDYNKÓW

Kataster nieruchomości w rozwiniętych krajach jest prowadzony przez instytucję krajową bądź przez instytucje regionalne (jak przykładowo w krajach federalnych – Austria, Australia, Niemcy, Szwajcaria) (Bandeira i in. 2010). Przykładowo w Austrii, podobnie zresztą jak w Polsce, administracja gruntami podzielona jest na kataster nieruchomości i księgi wieczyste. Kataster prowadzony jest na poziomie lokalnym, przez urzędy katastralne (niem. *das Vermessungsamt*), natomiast księgi wieczyste prowadzone są przez sądy katastralne (niem. *das Grundbuchgericht*) (Lisec i Navratil 2014). Należy zwrócić uwagę, iż jest to model zalecany szczególnie ze względu na trudności związane z koordynacją różnych instytucji publicznych i złożonością samego katastru. W związku z tym zaleca się, by kataster nieruchomości w krajach rozwijających się był prowadzony i zarządzany na poziomie regionalnym lub krajowym (Bandeira i in. 2010). Ma to również związek z problemami i wyzwaniem, jakim jest organizacja krajowego systemu informacji o nieruchomościach w państwach, w których nieruchomości są rejestrowane i zarządzane na niższych szczeblach administracji (Bennetti i in. 2012).

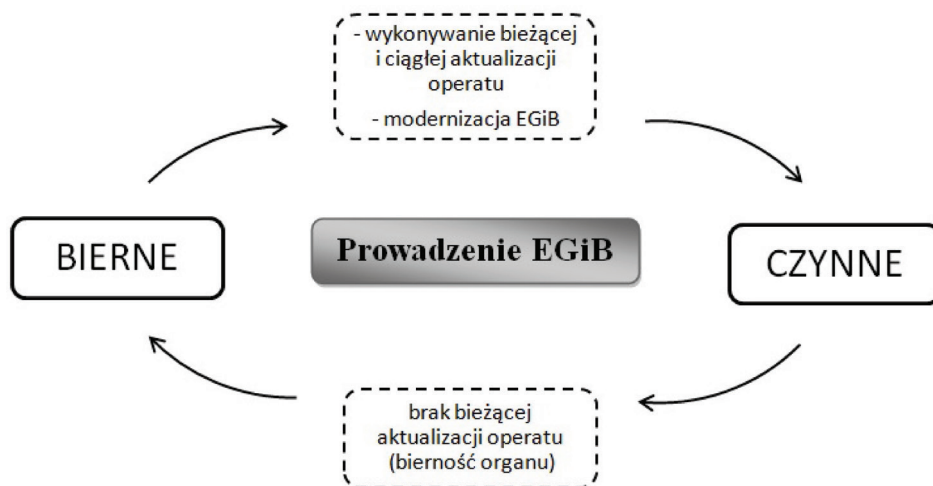
Polska jest krajem, gdzie za czynności z zakresu katastru odpowiedzialne są właśnie władze lokalne – szczebla powiatowego, działające na podstawie państwowych aktów prawnych (Bydłosz 2015). Starosta i prezydent miasta na prawach powiatu, wykonujący swoje obowiązki przy pomocy geodety powiatowego jest organem odpowiedzialnym i prowadzącym EGiB (Ustawa 1989). Zadanie to jest zadaniem zleconym z zakresu administracji rządowej, natomiast nadzór nad jego prawidłowym wykonaniem sprawuje wojewoda za pośrednictwem wojewódzkiego inspektora nadzoru geodezyjnego i kartograficznego.

Zgodnie ze stanem na 31 grudnia 2012 r. EGiB prowadzona była przez 442 organy administracji, w tym: 379 starostów i prezydentów miast na prawach powiatu oraz 63 wójtów (burmistrzów lub prezydentów miast) (Góźdz i in. 2014). Liczba podmiotów odpowiedzialnych za kataster z jednej strony jest siłą napędową dla inicjatyw lokalnych w celu usprawnienia rejestru, z drugiej jednak

strony stanowi barierę i powoduje niespójność przedmiotowych danych, które dotyczą obiektów usytuowanych na granicy własności danego organu administracji (Gózdź i in. 2014).

AKTUALNOŚĆ I STAN DANYCH EWIDENCYJNYCH W POLSCE

Warto zwrócić uwagę, iż PgiK precyzuje zasady prowadzenia EGiB, mające jednocześnie na celu ciągle aktualizowanie tego publicznego rejestru. Stanowią one, że właściciele i władający nieruchomościami są zobowiązani przez ustawodawcę do zgłaszania zmian danych objętych ewidencją w terminie 30 dni od ich powstania, a na żądanie właściwego organu muszą dostarczyć dokumenty pozwalające na wprowadzenie tych zmian. Podobny obowiązek ciąży na sędach, notariuszach i organach administracji publicznej, którzy muszą przesłać odpisy prawomocnych orzeczeń, decyzji administracyjnych oraz aktów notarialnych, jeżeli stanowiąc one mogą podstawę zmiany w EGiB (Ustawa 1989). Przepisy te, zdaniem B. Wolnego „usankcjonowały czynność „prowadzenia ewidencji” jako działania biernego, polegającego na gromadzeniu samoczynnie napływających informacji” (Wolny 2005, s. 14).

Źródło: opracowanie własne
Source: own work

Rysunek 2. Sposoby prowadzenia ewidencji gruntów i budynków
Figure 2. Methods of keeping Land and Property Registers

Z kolei dane zawarte w EGiB są źródłem informacji dla wielu praktycznych dziedzin życia – wymienionych w art. 21 ustawy PgiK. Stanowią m.in. podstawę

planowania przestrzennego, wymiaru podatków, prowadzenia statystyki publicznej czy gospodarki nieruchomościami (Ustawa 1989). Wykonywanie tych zadań powinno odbywać się z uwzględnieniem danych zawartych w EGiB, w związku z czym winny być one przede wszystkim wiarygodne i aktualne (Zwirowicz 2010b). Wiarygodność ta stanowi konieczny element dla zapewnienia przysługujących obywatelom praw własności i zwiększenia poczucia ich bezpieczeństwa (Bandeira i in. 2010). Ponadto, dane posiadające przymiot „wysokiej jakości” winny charakteryzować się dostępnością, spójnością i poprawnością, zrozumiałością oraz kompletnością i użytecznością (Siejka i Ślusarski 2013). Kompletność, aktualność i zagwarantowana przez państwo pewność informacji na temat nieruchomości zapewnia większe bezpieczeństwo oraz poprawność zawieranych transakcji, co jest niezbędne ze względu na wysoką wartość nieruchomości (Gołąbeska 2011). Warto też w myśl za B. Wolnym „uświadomić sobie, że postawa [organu] bierna, wyczekująca, powoduje nieodwołalnie nieaktualność danych” (Wolny 2005, s. 14).

Tabela 1. Skala nieprawidłowości w ewidencji gruntów i budynków w gminie Michałowice

Table 1. Range of irregularities of the Land and Property Register in the Michałowice commune

	RÓŻNICA powierzchni po i przed modernizacją EGiB
Powierzchnia zgłoszonych do opodatkowania budynków mieszkalnych	(+) 47 427 m ²
Powierzchnia zgłoszonych do opodatkowania budynków pozostałych (garaży, budynków gospodarczych)	(+) 80 029 m ²
Powierzchnia gruntów pozostałych zgłoszona do opodatkowania	(+) 172,01 ha

Źródło: opracowanie własne

Source: own work

W Polsce, w zdecydowanej większości przypadków stan i aktualność danych ewidencyjnych pozostawia niestety wiele do życzenia. Często bowiem występuje sytuacja, kiedy to dane zawarte w EGiB różnią się znacząco od stanu rzeczywistego w terenie (Noszczyk i Hernik 2016). Najlepszym przykładem tego stanu jest występująca obecnie w wielu polskich miejscowościach rozbieżność polegająca na tym, iż nieruchomości zabudowane budynkami mieszkalnymi są oznaczone w EGiB jako użytek rolny (Dawid 2012). Błędy te wynikają

z zaniedbań urzędników i osób odpowiedzialnych przykładowo za projekty, realizację i inwestycję. Dodatkowo sprzyja temu zapis art. 12a pkt 1 ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych, który zezwala na bezpłatne wyłączenie gruntu do 0,05 ha na cele budownictwa budynku jednorodzinnego (Eliseev i in. 2014). Stanowi to poważny problem i ogranicza m.in. dochody własne gmin z tytułu podatków od nieruchomości. Taka sytuacja występowała na obszarze podkrakowskiej gminy Michałowice do czasu przeprowadzenia w niej modernizacji ewidencji (Tab.1).

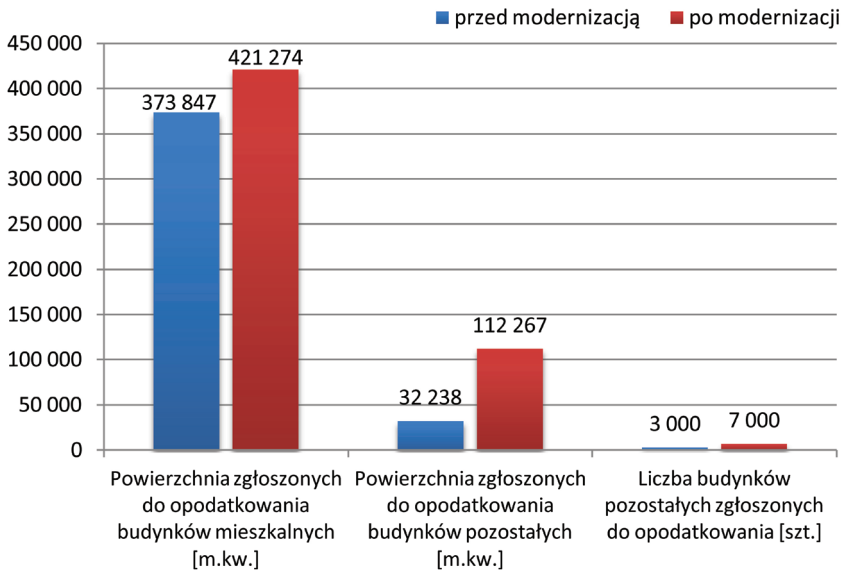
Společne oczekiwania dotyczące katastru nie oznaczają, że spełnia on stawiane mu funkcje. Wręcz przeciwnie, ze względu na obowiązujące rozwiązania prawne i technologiczne oraz obecny stan i jakość danych ujawnionych w EGiB można stwierdzić, iż instytucja ta traci nieco na swoim znaczeniu i w dużej mierze w obecnym kształcie nie spełnia oczekiwań społeczeństwa (Buško i Meusz 2014).

MODERNIZACJA SPOSOBEM NA AKTUALIZACJĘ DANYCH EWIDENCYJNYCH

Sposobem na aktualizację danych zawartych w EGiB jest jej modernizacja, określona jako zespół działań technicznych, organizacyjnych i administracyjnych podejmowanych przez starostę w celu uzupełnienia bazy danych ewidencyjnych i utworzenia pełnego zakresu zbiorów danych ewidencyjnych zgodnie z wymogami rozporządzenia lub modyfikacji istniejących danych do wymagań określonych w rozporządzeniu (Rozporządzenie 2001).

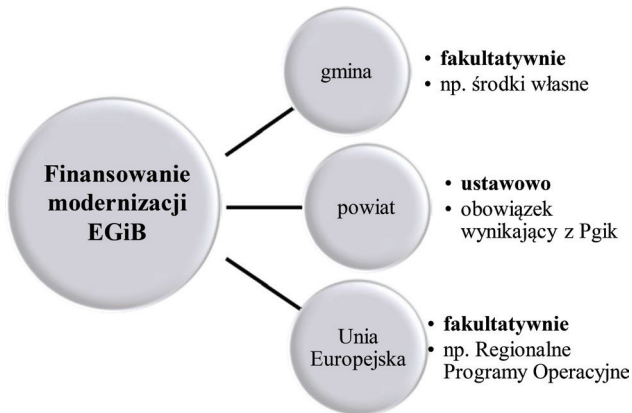
Realizacji modernizacji ewidencji podjęła się w 2012 r. gmina Michałowice, która dokonała jej z własnej inicjatywy, a w ramach porozumienia ze Starostą Krakowskim sfinansowała ją ze środków własnych. Przedsięwzięcie to zostało zrealizowane z uwagi na korzyści, które gmina miała odnieść po jej wykonaniu.

Wyznaczenie powierzchni użytków gruntowych według ich rzeczywistego sposobu użytkowania dla poszczególnych działek ewidencyjnych było głównym celem modernizacji EGiB w Michałowicach. Dzięki temu można było uporządkować w gminie system podatkowy i naliczać je zgodnie z rzeczywistym sposobem użytkowania (Noszczyk i Hernik 2016). Efekt był zdumiewający, bowiem ujawnione w trakcie modernizacji rozbieżności pomiędzy stanem faktycznym a danymi ujawnionymi w EGiB były duże (Rys.3). Z uwagi na sprawiedliwe naliczanie podatków od nieruchomości wzrosły wpływy do budżetu gminy a kwota 570 tys. zł przeznaczona na modernizację zwróciła się gminie po roku (Ciry 2013).

Źródło: opracowanie własne
Source: own work

Rysunek 3. Rozbieżności ujawnione podczas modernizacji EGiB w gminie Michałowice
Figure 3. Discrepancies found during modernisation of LPR in the Michałowice commune

Źródło: opracowanie własne
Source: own work

Rysunek 4. Potencjalne źródła finansowania modernizacji EGiB
Figure 4. Prospective sources of financing for LPR modernisation

Obecnie modernizacja ewidencji nie jest chętnie wykonywana przez starostów z uwagi na jej kosztowność i czasochłonność. Jednak, w ramach funduszy europejskich uzyskanych z Regionalnego Programu Operacyjnego na lata 2014-2020 województwo małopolskie będzie przeznaczać środki na modernizację EGiB i dotować te powiaty, w których usługi geodezyjne nie są na najwyższym poziomie. Unijne dofinansowanie ma stanowić 85% kosztów modernizacji, kolejne 5% będzie pokrywał budżet państwa, natomiast powiaty będą musiały dołożyć 10% do tej inwestycji (Cirył 2015). Trzeba mieć nadzieję, iż środki te zostaną dobrze wykorzystane przez małopolskie powiaty i dzięki temu EGiB poprawi swój stan oraz będzie prowadzona w sposób czynny. Oznacza to, że po wykonanej modernizacji organy powinny wykazywać większą aktywność w staraniach o bieżący dopływ danych ją aktualizujących i stale wprowadzać je do rejestru (Wolny 2005), a nie działać w sposób doraźny i rozproszony. Dzięki temu możliwe będzie osiągnięcie wyższego poziomu funkcjonalności i harmonizacji systemu, co da pozytywne rezultaty w dłuższej perspektywie czasu (Robertson 2002). W przeciwnym razie bowiem ewidencja znów straci na swojej aktualności i wiarygodności.

Oprócz środków unijnych potencjalnymi źródłami finansowania modernizacji EGiB mogą być środki własne gminy (Rys.4). Zauważyć jednak należy, iż źródła dotowania tej inwestycji pochodzące z gminy i UE powinny być jedynie fakultatywne. Przeprowadzanie i finansowanie modernizacji EGiB jest bowiem obowiązkiem powiatu, wynikającym wprost z ustawy Pgik. W związku z tym to środki własne i pozyskane przez powiat powinny być główną formą finansowania tej inwestycji.

PODSUMOWANIE

Stan polskich danych ewidencyjnych ujawnionych w EGiB nie odzwierciedla w pełni faktycznego stanu występującego na gruncie, gdyż ewidencja jest w większości przypadków prowadzona w sposób bierny. Często bowiem występuje sytuacja, gdy działki zajęte pod budynki są ujawnione w ewidencji gruntów jako użytek rolny. Sytuacja ta w Polsce jest dosyć powszechna i wynika z wieloletnich zaniedbań i zapisów ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych, które pozwalają na bezpłatne wyłączenie z produkcji jedynie powierzchni 5 a niezbędnej do budowy budynku jednorodzinnej.

Działaniem mogącym poprawić tę sytuację i spowodować wzrost aktualności i jakości danych ewidencyjnych jest modernizacja EGiB, jak również późniejsze czynne jej prowadzenie, którego wpływ w tym zakresie jest nie do przecenienia. Wykorzystanie danych po przeprowadzeniu modernizacji zapewnia bowiem ich praktyczną użyteczność oraz odzwierciedlenie sytuacji występującej w rzeczywistości (Zwirowicz 2010b).

Sytuację tę potwierdza stan w gminie Michałowice, która w ramach wykonanej modernizacji ewidencji ujawniła duże rozbieżności występujące pomiędzy ewidencją a faktycznym użytkowaniem w terenie, czyli bierny sposób prowadzenia EGiB i jego późniejsze rezultaty. W związku z tym należy podjąć środki zmierzające do zwiększenia aktywności organów odpowiedzialnych za EGiB, w tym także o pozyskiwanie funduszy na przeprowadzanie jej modernizacji (Wolny 2005), a po dokonaniu tego przedsięwzięcia przystąpić do czynnego prowadzenia ewidencji.

PODZIĘKOWANIA

Badania zostały sfinansowane z dotacji przyznanej przez MNiSW na działalność statutową.

LITERATURA

Balcer, S. (2001). *Od ewidencji gruntów do katastru*. (online), Materiały Konferencyjne z VII Krajowej Konferencji Geodezyjnej, Od ewidencji do katastru, Pogorzeliça, 4-6.10.2001, <http://www.geodezja-szczecin.org.pl/stara_strona/Konferencje/Konf2001/k02.html> (dostęp: 11.11.2015).

Bandeira, P., Sumpsi, J.M., Falconi, C. (2010). *Evaluating land administration systems: a comparative method with an application to Peru and Honduras*. Land Use Policy, 27(2), 351–363. DOI:10.1016/j.landusepol.2009.04.005

Bennett, R., Rajabifard, A., Williamson, I., Wallace, J. (2012). *On the need for national land administration infrastructures*. Land Use Policy, 29(1), 208–219. DOI:10.1016/j.landusepol.2011.06.008

Buško, M., Meusz, A. (2014). *Current status of real estate cadastre in Poland with reference to historical conditions of different regions of the country*, 9th International Conference “Environmental Engineering” Vilnius Gediminas Technical University, 22-23 May 2014, 1–8. DOI: <http://dx.doi.org/10.3846/enviro.2014.196>

Buško, M., Przewięźlikowska, A. (2013). *Application of the GEO-INFO System for Modernization of the Cadastre*. Geomatics and Environmental Engineering, 7(4), 17–29. DOI: <http://dx.doi.org/10.7494.geom.2013.7.4.17>

Bydłosz, J. (2012). *The Cadastre in Poland – The Current Status and Possibilities of Transformation into 3D One*. (online), FIG Working Week 2012, Rome, Italy, 6-10 May 2012, http://www.gdmc.nl/3DCadastres/literature/3Dcad_2012_11.pdf (dostęp: 5.01.2016).

Bydłosz, J. (2015). *The application of the Land Administration Domain Model in building a country profile for the Polish cadastre*. Land Use Policy, 49, 598–605. DOI:10.1016/j.landusepol.2015.02.011

Çağdaş, V., Stubbjær, E. (2009). *Doctoral research on cadastral development*. Land Use Policy, 26(4), 869–889. DOI:10.1016/j.landusepol.2008.10.012

Ciak, J., Wąsewicz, B. (2014). *Kataster jako warunek reformy systemu opodatkowania nieruchomości w Polsce*. Prawo Budżetowe Państwa i Samorządu, 2(4), 9–29. DOI: <http://dx.doi.org/10.12775/PBPS.2014.035>

Cirył, B. (2013). *Mieszkańcy doczekali się sporych cięć podatków*. Dziennik Polski 31.12.2013 (online), <http://www.dziennikpolski24.pl/arttykul/3296234_mieszkanicy-doczekali-sie-sporych-ciec-podatkow,id,t.html> (dostęp: 27.10.2015).

Cirył, B. (2015). *Geodezja do poprawy*. Dziennik Polski 8.05.2015 (online), <<http://www.dziennikpolski24.pl/arttykul/3852553.geodezja-do-poprawy,id,t.html?cookie=1>> (dostęp 30.10.2015).

Dawid, L. (2012). *Problemy z wykorzystywaniem danych z katastru nieruchomości do celów podatkowych na przykładzie gminy wiejskiej Będzino*. Infrastruktura i Ekologia Terenów Wiejskich, III(1), 7–17.

Dekret z dnia 24 września 1947 r. o katastrze gruntowym i budynkowym (Dz.U. Nr 61, poz. 344).

Dekret z dnia 2 lutego 1955 r. o ewidencji gruntów i budynków (Dz.U. Nr 6, poz. 32).

Eliseev, I.N., Hernik, J., Noszczyk, T. (2014). *Zmiana przeznaczenia gruntów rolnych na cele nierolnicze w Rosji i Polsce*. Acta Sci. Pol., Formatio Circumiectus, 13(4), 55–64. DOI: <http://dx.doi.org/10.15576/ASP.FC/2014.13.4.55>

Felcenloben, D. (2011). *Kryteria oceny jakości danych i informacji gromadzonych i udostępnianych z katastru nieruchomości*. Przegląd Geodezyjny, 1, 11–17.

Felcenloben, D. (2015). *Ocena jakości danych ewidencyjnych oraz efektywności funkcjonowania katastru nieruchomości*. Wrocław: Uniwersytet Przyrodniczy.

Gołąbeska, E. (2011). *Zintegrowany System Katastralny czynnikiem rozwoju rynku nieruchomości*. Świat Nieruchomości, 2(76), 66–71.

Gózdź, K., Parzyński, Z., Radzio, W. (2014). *Polski kataster nieruchomości jako element INSPIRE*. Roczniki Geomatyki, t. XII, 1(63), 51–66.

Institut Geodezji i Kartografii (online), <http://www.igik.edu.pl/pl/a/Kataster-def> (dostęp: 10.11.2015).

Liseč, A., Navratil, G. (2014). *The Austrian land cadastre: from the earliest beginnings to the modern land information system*. Geodetski Vestnik, 58(3), 482–516. DOI:10.15292/geodetski-vestnik.2014.03.482-516

Mika, M. (2010). *Model systemu katastralnego w języku analizy obiektowej*. Infrastruktura i Ekologia Terenów Wiejskich, 6/2010, 145–156.

Noszczyk, T., Hernik, J. (2016). *Kompleksowa modernizacja ewidencji gruntów i budynków*. Acta Sci. Pol., Formatio Circumiectus, 15(1), 3–17.

Paulsson, J. (2013). *Reasons for introducing 3D property in a legal system – Illustrated by the Swedish case*. Land Use Policy, 33, 195–203. DOI:10.1016/j.landusepol.2012.12.019

Robertson, W.A. (2002). *Anticipating the further development of cadastral systems*. Computers, Environment and Urban Systems, 26(5), 383–402. DOI:10.1016/S0198-9715(02)00010-8

Rozporządzenie Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa z dnia 29 marca 2001 r. w sprawie ewidencji gruntów i budynków (tekst jedn. Dz.U. z 2016 r. poz. 1034 ze zm.).

Siejka, M., Ślusarski, M. (2013). *Analiza jakościowa danych geodezyjnej ewidencji sieci uzbrojenia terenu*. Infrastruktura i Ekologia Terenów Wiejskich, 2/III, 119–126.

Siejka, M., Ślusarski, M., Zygmunt, M. (2014). *3D+time Cadastre, possibility of implementation in Poland*. Survey Review, 46(335), 79–89. DOI: 10.1179/1752270613Y.0000000067

Ustawa z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne (tekst jedn. Dz.U. z 2016 r. poz. 1629 ze zm.).

Wolny, B. (2005). *Wybrane problemy aktualizacji danych ewidencji gruntów i budynków*. Przegląd Geodezyjny, 77(04), 14–17.

Zwirowicz, K. (2010a). *Ocena skuteczności ewidencji gruntów i budynków*. Acta Sci. Pol., Geodesia et Descriptio Terrarum, 9(2), 31–42.

Zwirowicz, K. (2010b). *Wybrane problemy ekonomiczno-techniczne wykorzystywania danych ewidencyjnych na potrzeby związane z użytkowaniem ziemi*. Studia i Materiały Towarzystwa Naukowego Nieruchomości, 18(4), 67–76.

Mgr inż. Tomasz Noszczyk

t.noszczyk@ur.krakow.pl

Dr hab. inż. Józef Hernik

rmhernik@cyf-kr.edu.pl

Katedra Gospodarki Przestrzennej i Architektury Krajobrazu

Wydział Inżynierii Środowiska i Geodezji

Uniwersytet Rolniczy im. Hugona Kołłątaja w Krakowie

ul. Balicka 253c

30-149 Kraków

Wpłynęło: 17.05.2016

Akceptowano do druku: 07.06.2016